

EARNEST MILLER HEMINGWAY

1

รัก ระหว่างรบ

สายธาร
แปล

นป.93

๒.

๒๐๑ ๗๗ ๒,๐๐๐
๑๗๗๖๖

11-12-18

ร่ำระหว่างรบ

A Farewell To Arms

เลขเรียกหนังสือ.....	หน้า. ๑๖
เลขทะเบียน.....	๕.....
วันที่..... 17	ปี. ก. 43

สำนักพิมพ์ ประพันธ์สาส์น

จัดพิมพ์จำหน่าย

รึระหว่างรบ เล่ม ๑
เฮย์มิงเวย์ ประพันธ์
เสาวลักษณ์ แปล
พิมพ์ครั้งที่ ๑ ๒๕๑๘

นายสุพล เตชะธาดา
สำนักพิมพ์ ประพันธ์สาส์น
๒๓๐ เวียงนครเขมม กรุงเทพฯ
โทร. ๒๑๓๒๕๕
จัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ที่โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล
เลขที่ ๑๑๐/๖๖-๖๘
ถนนพระราม ๖ (เจริญผลตัดใหม่) กรุงเทพฯ
โทร. ๘๘๘๕๓๗, ๘๑๓๓๓๐
นายพินิจ พืชมณเฑียร ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๘

ราคา ๒๐ บาท

ประวัติผู้ประพันธ์

เอิร์นเนสต์ มิลเลอร์ เฮย์มิงเวย์ เกิดเมื่อ
ปี ค.ศ. ๑๘๙๙ ณ โอ๊ค ปาร์ค ซึ่งเป็นแถบชน-
เมืองที่ขึ้นหน้าขึ้นตาของนครชิคาโก อันเป็นที่ซึ่งบิดา
ของเขาผู้เป็นนักกีฬาที่เก่ง กาจ ประกอบ อาชีพ เป็น นาย
แพทย์อยู่ เขาเป็นบุตรคนที่สองในบรรดาบุตรหกคน
ของตระกูล ครอบครัวของเขาใช้วันหยุดพักผ่อนอยู่
แถว ๆ ริมทะเลสาป เพื่อล่าสัตว์ ในมิชิแกน ซึ่งอยู่
ใกล้ ๆ กับอาณานิคมของชนชาติอินเดียนแดง แม้ว่า
เขาจะมีความมุ่งมั่นและประสบ ความสำเร็จ ใน ด้าน การ
ศึกษาเป็นอย่างดีก็ตาม แต่ถึงกระนั้น เอิร์นเนสต์
ก็ยังหลบหนีออกจากบ้านถึงสองครั้ง ก่อนที่จะเข้าร่วม
อยู่ใน แคนซัส ซิตี้ สตาร์ ในฐานะผู้สื่อข่าว ในปี
ค.ศ. ๑๙๑๗ ในปีต่อมาเขาอาสาสมัครเป็น พนัก งาน
ขีรณพยาบาลออกแนวหน้าทางด้านประเทศอิตาลี และ

ได้รับบาดเจ็บสาหัส เมื่อกลับไปยังสหรัฐอเมริกาเขาก็
เริ่มเขียนบทความลงตีพิมพ์ในนิตยสารไทรอนไต้ สตาร์
วิกตี ในปี ๑๙๑๙ และต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๒๑ เขา
ก็เข้าสู่ชีวิตสมรส ในปีเดียวกันนั้นเองเขาเดินทางไป
ยุโรป ในฐานะผู้สังเกตการณ์รวบรวมส่งข่าวสารให้แก่
หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เขาได้เข้าร่วมประชุมครั้งสำคัญ ๆ
หลายครั้ง ณ ประเทศฝรั่งเศส เขาได้พบปะสังสรรค์
กับ เกอทรูด สไตน์ ซึ่งต่อมาภายหลังได้เกิดทะเลาะ
เบาะแว้งกันขึ้น และได้พบกับเอิร์สรา ปาวนด์ และ
เจมส์ จ้อยซ์ เขาเข้าไปสังเกตการณ์เพื่อส่งข่าวสาร
ในสงคราม กรีก เทอร์กี ในปี ค.ศ. ๑๙๒๒
นวนิยายสามเรื่องและกวีรวมสิบบท ได้รับการจัดพิมพ์
ขึ้นในมหานครปารีส เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๓ หลังจาก
นั้นเขาใช้ชีวิตโดยการเป็นนักสู้วู้ ก็ฟาล่าสตัว์ และ
การตกปลาในท้องทะเลลึก เขาไปประเทศสเปนใน
ระหว่างสงครามกลางเมือง ชีวิตในระยะหลัง ๆ ของเขา
อยู่ในคิวบา และเขาถึงแก่กรรมเมื่อเดือนกรกฎาคม
ปี ค.ศ. ๑๙๖๑

เขาเริ่มก่อร่างสร้างตัวโดยการเป็นนักข่าว เอา
จริงเอาจัง และมีวิธีการเขียนหนังสือในลักษณะของ
อเมริกันสไตล์ ที่ค่อนข้างจะแปลกแหวกแนวผิดกับคน
อื่น ๆ ซึ่งหนังสือของเขาเป็นที่กล่าวขวัญถึงกันอยู่เสมอ
ตลอดชั่วชีวิตของเขา แต่เท่าที่ จอห์น เวนน์ ได้
เขียนไว้หลังจากที่เขาได้สิ้นชีวิตไปแล้วก็คือ “แม้ว่า
จะมีนักเขียนหลายต่อหลาย คน พยายาม ที่จะเลียนแบบ
การเขียนหนังสือของเขา แต่ก็ไม่มี “กลุ่มนักเขียน
เหมือนเฮมิงเวย์” เกิดขึ้น เนื่องจากมาตรฐานที่เขา
ได้วางเอาไว้มันเป็นสิ่งที่จริงจังมากเหลือเกิน

หนังสือเรื่องอื่น ๆ ที่ดีเด่นของเฮมิงเวย์ ก็
คือ 'The old Man and the Sea' 'Death in the
Afternoon' (1932), 'For Whom the Bell Tolls'
(1940) เฮมิงเวย์ ได้รับรางวัลโนเบลไพรัช สาขา
วรรณคดี ใน ปี ค.ศ. ๑๙๕๔ เขามีบุตรชายรวม
สามคน

บทที่ ๑

ในปลายฤดูร้อนปีนั้น เราพักอยู่ในบ้านซึ่ง
อยู่ในหมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่ง มองข้ามแม่น้ำและทุ่ง
ราบออกไปจะเห็นทิวเขา ก้นแม่น้ำมีก้อนกรวดและ
หินก้อนใหญ่ ๆ ซึ่งทลายลงมาจากภูเขามากมาย บาง
ส่วนของก้อนหินแห้งและมองดูขาวเป็นประกายอยู่ท่าม
กลางแสงตะวัน กระแสน้ำเชี่ยวกราบใสสะอาดและ
กำลังไหลเชี่ยวลัดเลาะไปตามร่องน้ำ กองทหารกำลัง
เดินผ่านบ้านไปตามท้องถนน ผู้เฒ่าล่องลอยตัวคล่อง
ปลิวขึ้นไปปกคลุมใบไม้และต้นไม้มองดูขาวเหมือน
แป้ง ตามลำต้นของต้นไม้เต็มไปด้วยฝุ่น และในปี

นั้นไบไม้ร่วงหล่นเร็วกว่าปกติ เรามองเห็นกองทหาร
กำลังเคลื่อนไปตามท้องถนน ฝุ่นฟุ้งตลบ ไบไม้ปลิว
ว่อนเพราะแรงลม ค่อยๆ ลอยตกลงมาในขณะที่เหล่า
ทหารกำลังพากันเดินไป หลังจากนั้นท้องถนนก็เหลือ
แต่ความว่างเปล่ามองดูเป็นสีขาว เว้นเสียแต่พวกไบ
ไม้เท่านั้นที่มองดูเป็นสีอื่น

ท้องทุ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร
มีสวนผลไม้อยู่หลายแห่งด้วยกัน เบื้องหลังท้องทุ่งออก
ไปมองเห็นภูเขาที่เตียนโล่งเป็นสีน้ำตาล บนทิวเขานั้น
กำลังมีการสู้รบกันอยู่ ในตอนกลางคืนเราสามารถมอง
เห็นประกายไฟอันเกิดจากการกำปนาทของปืนใหญ่
วาบขึ้น ท่ามกลางราตรีอันมืดมิดประกายแสงมองดู
คล้ายกับแสงฟ้าแลบในฤดูร้อน แต่ทว่ามันเป็นราตรี
อันเยือกเย็น ไม่มีสัญญาณว่าจะเกิดมีพายุขึ้นแต่อย่างใด

ท่ามกลางความมืดมิดของราตรี บางครั้งบาง
คราวเราก็คิดยินเสียงกองทหาร กำลังเคลื่อนขบวนผ่าน

ไต่หน้าต่างไป พร้อมกับบินใหญ่ซึ่งถูกลากไปด้วย
ยานยนต์ ในตอนกลางคืนมีการเคลื่อนไหวไปมาอย่าง
สับสน พ่อหลายตัวเดินอยู่บนถนนหลายสาย มีหีบ
กระสุนปืนบรรจุอยู่สองข้างอันโดยห้อยอยู่สองข้าง
ลำตัวของพวกมัน รถยนต์บรรทุกสี่เท้าหนึ่งบรรทุก
ทหารไว้เต็มคัน นอกจากนั้นยังมีรถบรรทุกคันอื่น ๆ
อีกหลายคัน มีสิ่งของบรรทุกไว้เต็ม กลุ่มด้วยผ้าใบ
ผืนใหญ่ กำลังเคลื่อนไปอย่างช้า ๆ ท่ามกลางความสับสน
จอแจ ในตอนกลางวันมีขบวนบินใหญ่ลากด้วย
ยานยนต์ผ่านไปเหมือนกัน กระบอกปืนใหญ่ซึ่งยาวถูก
คลุมด้วยกิ่งไม้สีเขียว ตัวยานยนต์ถูกคลุมด้วยกิ่งไม้ที่
เต็มไปด้วยใบสีเขียวและเถาองุ่น ทางด้านทิศเหนือเรา
สามารถมองผ่านหุบเขาและมองเห็นหม่ต้นเกาลัด และ
หลังหม่ต้นเกาลัดออกไปเป็นภูเขาลูกหนึ่ง ทางฝั่งหนึ่งของ
แม่น้ำกำลังมีการสู้รบกันเพื่อเขายึดครองภูเขาลูกนั้น
แต่ว่าไม่เป็นผลสำเร็จ ในฤดูใบไม้ร่วง เมื่อฝนเริ่ม

ตก ใบไม้ก็พากันร่วงหล่นจากต้นเกลี้ยงจนหมดสิ้น ทำให้กิ่งก้านของมันโกร่น ลำต้นมองดูเป็นสีดำเพราะน้ำฝน เถาอ่อนเขียวเล็ก มีแต่เถาซึ่งปราศจากใบ ในฤดูใบไม้ร่วง ทั่วทุกหนทุกแห่งชั้นและมองดูเป็นสีน้ำตาลปราศจากชีวิตชีวา สายหมอกปกคลุมอยู่เหนือท้องน้ำ กลุ่มเมฆปกคลุมอยู่เหนือภูเขา พวกกระต๊อบทุกสายโคโลนกระจายไปตามถนนทุกสาย พวกทหารสกปรกมอมแมมเต็มไปด้วยโคลน ร้างเบียดกันอยู่ภายใต้เสื้อกันฝน ปืนไรเฟิลเล็กยาวของพวกเขาก็เบียดทางด้านหน้าภายใต้เสื้อคลุมมีช่องหนึ่งบรรจุกระสุนสองซองติดแนบอยู่กับเข็มขัดด้านหน้า ช่องหนึ่งสี่เทาหนักยิ่งเพราะตบกระสุนเล็กยาวขนาด ๖.๕ มิลลิเมตร โป่งยื่นออกไปข้างหน้าอยู่ภายใต้เสื้อคลุม ทำให้พวกทหารซึ่งกำลังเดินผ่านไปตามถนนนั้น ดูราวกับว่าเป็นกลุ่มสตรีที่มึนงงสับสนหกลึกเดือนกำลังพากันเดินไป

มีรถยนต์คันเล็กๆ สี่เทาหลายคันกำลังแล่นผ่านไปอย่างรวดเร็วมาก โดยปกติมักจะมีนายทหารคนหนึ่งนั่ง

คู่มากับคนขับ และมีนายทหารอีกหลายคนนั่งอยู่ในที่นั่งตอนหลัง มันสาครโคลนกระจายมากกว่าพวกบรรทุก และถ้าหากว่านายทหารคนหนึ่งในบรรดานายทหารซึ่งนั่งอยู่ในที่นั่งตอนหลังเป็นคนร่างเล็ก และนั่งอยู่ระหว่างท่านนายพลสองท่าน ตัวของเขาเล็กจนท่านไม่สามารถที่จะเห็นใบหน้าของเขา จะมองเห็นแต่เพียงตอนบนของหมวกแก๊ปและช่วงหลังแคบๆ ของเขาเพียงเท่านั้น และถ้าหากว่ารถแล่นเร็วมากจริงๆ บางทีผู้ที่นั่งอยู่นั้นอาจจะเป็นภษัตริย์ พระองค์ประทับอยู่ ณ ภูโตนี้ ทรงเสด็จออกมาตามเส้นทางนี้เกือบจะทุกวัน เพื่อที่จะทรงทอดพระเนตรว่าเหตุการณ์เป็นเช่นไรบ้าง เหตุการณ์ทุกอย่างกำลังเลวร้ายลงอย่างมาก

เมื่อตอนเริ่มฤดูหนาว ฝนตกกระหน่ำลงมาทุกวัน พร้อมกับสายฝนที่กระหน่ำลงมานั้น มันพาเอาอหิวาตกโรคมาด้วย แต่สามารถป้องกันการระบาดไว้ได้ และในที่สุดมีทหารในกองทัพเพียงเจ็ดพันคนเท่านั้นที่เสียชีวิตไป

บทที่ ๒

ในปีต่อมา ชัยชนะบังเกิดขึ้นหลายต่อหลาย
ครั้งด้วยกัน ภูเขาที่อยู่ห่างจากหุบเขาและทางด่านข้าง
ของเนินเขาเตี้ยๆ อันเป็นที่ซึ่งหมื่นตันเกล็ดบนอยู่นั้น
ถูกยึดครอง และได้รับชัยชนะหลายครั้งในพันที่ซึ่ง
อยู่ถัดจากท้องทุ่งออกไปทางด้านที่ราบสูงทางทิศใต้
เราพากันข้ามแม่น้ำไปในเดือนสิงหาคม และพักอยู่
ที่บ้านหลังหนึ่งใน กอริเซีย ซึ่งมณฑลและเจ้าอันร่ม
ครมของหมู่ไม้ใหญ่อยู่หลายแห่งด้วยกัน ภายใน
บริเวณกำแพงกันของสวน และมีเถาวิสตาเรียดอก
สีม่วงเลื้อยอยู่ข้างบ้าน ในขณะนั้นการสู้รบกำลังติดพัน

อยู่ที่เทือกเขาห่างออกไปในรัศมีไม่เกินหนึ่งไมล์ เมือง
แห่งนี้สวยงามมากและบ้านที่เราพักก็สวยงามอยู่อาศัย มี
แม่น้ำสายหนึ่งไหลผ่านทางหลังบ้านของเรา เมืองถูก
ยึดครองได้โดยไม่เสียหายมากนัก แต่เทือกเขาซึ่งอยู่
ห่างออกไปนั้นยังไม่สามารถที่จะเข้ายึดครองได้
ข้าพเจ้ารู้สึกนึกมากที่ดูเหมือนว่าพวกทหารออสเตรเลีย
ต้องการที่จะกลับมายังเมืองนอกในภายหลัง เมื่อสง-
ครามสิ้นสุดลง เพราะพวกเขาไม่ได้ระดมยิงแบบกวาด
ล้างอย่างหนักเพื่อที่จะทำลายเมืองลง เป็นแต่เพียงการ
ยิงอย่างประปรายเท่าที่จำเป็นสำหรับการรบพุ่งใน
สงคราม ผู้คนยังคงพากันอาศัยอยู่ในเมือง ยังคงมี
โรงพยาบาลและร้านค้าอยู่อีกหลายแห่ง รวมทั้งมี
ปืนใหญ่อยู่ตามข้างถนนหลายสาย มีโรงหญิงโสเภณีอยู่
สองแห่ง แห่งหนึ่งสำหรับพวกพลทหาร ส่วนอีกแห่ง
หนึ่งนั้นสำหรับพวกนายทหาร และเมื่อฤดูร้อนสิ้นสุด
อากาศเย็นในตอนกลางคืน การรบพุ่งยังคงดำเนินอยู่
ทางเทือกเขาซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองออกไป ตามราว

สะพานเหล็กเต็มไปด้วยรอยกระสุน อุโมงค์ริมแม่น้ำอัน
 เป็นยุทธภูมิหลายรอบ หมันไม้ซึ่งอยู่รอบจตุรัส และ
 แถวอันยาวเหยียดของต้นไม้ซึ่งเป็นแนวตรงไปยังจตุรัส
 และพวกผู้หญิงยังคงอยู่กันในเมือง ทั้งที่การรบพุ่งยัง
 คงดำเนินอยู่ต่อไป องค์กษัตริย์ประทับอยู่บนรถยนต์
 ของพระองค์ที่กำลังแล่นผ่านไป ในตอนนั้น บางครั้ง
 บางคราวก็สามารถที่จะมองเห็นพระพักตร์และพระ-
 วรกายเล็ก ๆ ถ้าพระศอยาวของพระองค์ได้ รวมทั้ง
 เคราสีเทาหม่นซึ่งมีลักษณะของคราแดงแพะ ทั้งหมด
 นั้นปรากฏอยู่ท่ามกลางบ้านหลายหลังซึ่งปราศจากผนัง
 ด้วยอำนาจของกระสุนปืนใหญ่ เต็มไปด้วยเศษอิฐเศษ
 ปูนในสวนและตามถนนหนทาง ทุกสิ่งซึ่งดำเนินอยู่ ณ
 ที่ราบคาร์โซนนั้นทำให้ฤดูใบไม้ร่วงปีนั้นแยกไปจากฤดู
 ใบไม้ร่วงในปีที่เราอยู่ในเมืองชนบท สงครามก็เปลี่ยน
 แปลงไปด้วยเช่นเดียวกัน

บ้านอันโอคบนเทือกเขาซึ่งอยู่ห่างตัวเมืองออกไป
 ไปนั้นมองไม่เห็นเสียแล้ว บ้านนั้นเคยเป็นสีเขียวในฤดู

ร้อน ในระหว่างที่เราเข้ามายังเมืองนี้ แต่ในขณะนั้น
 แต่तोไม้ และต้นไม้ที่โคนล้มลงมา ตามพื้นดินเต็มไปด้วย
 กว้างหลุมบ่อ และในวันหนึ่งในตอนปลายของฤดูใบไม้
 ร่วง ขณะที่ข้าพเจ้าออกไปยังที่ซึ่งเคยเป็นป่าไผ่คนนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นกลุ่มเมฆหม่นกำลังลอยมาอยู่เหนือทิวเขา
 กลุ่มเมฆนั้นลอยเข้ามาอย่างรวดเร็วมมาก ดวงตะวัน
 หายลับไปเหลืออยู่แต่แสงแดดสีเหลืองเข้มไม่เจิดจ้า
 แล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็มืดครึ้ม ท้องฟ้าถูกบดบังเอาไว้
 กลุ่มเมฆนั้นลอยต่ำลงมาบนภูเขา และในฉับพลันนั้น
 เองเราก็ตกอยู่ท่ามกลางกลุ่มเมฆ ซึ่งแท้ที่จริงคือหิมะ
 หิมะลอยปลิวในแนวเฉียงตามแรงลม พื้นดินอันว่าง
 เปลา่ถูกปกคลุมจนหมดสิ้น तोไม้สีดำโผล่อยู่ระเกะ
 ระกะ หิมะปกคลุมอยู่ตามกระบอกป็นใหญ่ และมีทาง
 เดินบนกองหิมะตรงไปยังห้องส้วมหลังสนามเพลาะ

หลังจากนั้นต่อมา ภายในตัวเมือง ข้าพเจ้า
 ฝ้ามองดูหิมะที่กำลังโปรยปรายลงมา จ้องมองผ่าน
 หน้าต่างโรงโสมณีออกไปเบื้องหน้า ซึ่งเป็นหลังสำหรับ

พวกนายทหาร อันเป็นที่ซึ่งข้าพเจ้านั่งอยู่ กับเพื่อน
 พร้อมกันกับแก้วสองใบ กำลังดื่มเหล้าแอสติกกันอยู่ เรา
 กำลังจับตาจ้องมองดูหิมะที่กำลังโปรยปรายลงมาอย่าง
 ชั่ว ๆ และหนาแน่น เรารู้ว่าการรบพุ่งสิ้นสุดแล้ว
 สำหรับปีนี้ ทางตอนบนของแม่น้ำแถบภูเขาเยี่ยงเขา
 ยึดครองไม่ได้เทือกเขาซึ่งห่างจากแม่น้ำออกไปก็ยังไม่
 ถูกยึดครอง บริเวณแถบนั้นจะถูกทิ้งเอาไว้เพื่อเข้าโจมตี
 ยึดครองในปีหน้า เพื่อนของข้าพเจ้ามองเห็นบาด
 หลวงกำลังเดินผ่านไปบนท้องถนน โดยการมองจาก
 โรงอาหารออกไป ท่านกำลังเดินไปอย่างระมัดระวัง
 ท่ามกลางหิมะซึ่งกำลังจะกลายเป็นโคลน เขาตอบกระจก
 หน้าต่างเพื่อเรียกร้องความสนใจให้เกิดกับท่าน บาด
 หลวงเงยหน้าขึ้นมอง ท่านเห็นเราทั้งสองพลางยิ้ม
 เพื่อนของข้าพเจ้าส่งสัญญาณเชื้อเชิญให้ท่านเข้ามาข้าง
 ใน แต่บาดหลวงสั่นศีรษะพลางเดินต่อไป คืบวันนี้
 ภายในโรงอาหารหลังจากอาหารชุดสปาเก็ตตี้ ซึ่งทุก
 คนรับประทานอย่างรวดเร็วและเงียบขรึม ใช้ช้อนม้วน

มันเส้นสปาเกตตีสั้นๆ มากเส้นสปาเกตตีสั้นๆ กระจายตัว
 อยู่ขึ้นไปจนสูงแล้วค่อยๆ หย่อนใส่เข้าไปในปาก หรือ
 ไม่บางคนก็ใช้ช้อนตักขึ้นมาต้อนึ่งกันไปพลางดูดเข้าไป
 ในปาก พวกเราพากันช่วยตัวเองในเรื่องเหล่านี้
 ซึ่งบรรจุอยู่ในขวดแก้วกันโป่งมันแขวนอยู่ในถาดโลหะ
 ท่านใช้นิ้วชี้คีบลงมา เหล้าไวน์สีแดงสดใสอม
 น้ำตาล น้ำดื่ม ก็จะมีอยู่ ไหลรินลงสู่แก้วซึ่งถืออยู่ใน
 มือข้างเดียวกัน หลังจากอาหารรอบนี้แล้ว ร้อยเอก
 ก็เริ่มพูดหยอกล้อ बातหลวง

बातหลวงอายุยังน้อยและข้างอยู่ทางจะซาย
 ท่านสรวลขุดคล้อยกับพวกเรา แผลงออกไปตรงที่มีทาง
 เข่นสีแดงสีแดงหมักค้อยเห็นอกกระเป๋านอกด้านซ้าย
 ของเสื้อคลุมสีเทา ร้อยเอกพูดภาษาอิตาเลียนแบบง่าย ๆ
 ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้า และเพื่อที่ว่าข้าพเจ้าจะ
 สามารถจับความได้โดยตลอด จนไม่มีคำใดที่จะตก
 หล่นไป

“ทุกวันนี้บาทหลวงคงผู้หญิงด้วย” ร้อยเอก
เอียนพร้อม กับมองหน้าบาทหลวง และชำเลืองมอง
ข้าพเจ้า บาทหลวงยิ้มหน้าแดงพลาตัสศีรษะ ร้อย
เอกชอบล่อให้ท่านตกหลุมพราง

“ไม่จริงหรือครับท่าน?” ร้อยเอกถามขึ้น
“วันนี้ผมเห็นอยู่กับพวกหญิงทั้งหลายคน”

“ไม่จริงหรือ?” บาทหลวงตอบ พวกนาย
ทหารคนอื่น ๆ พวกนั้นสนุกสนานและขบขันกับการชุด
หลุมพรางของร้อยเอก

“ท่านไม่ได้อยู่กับผู้หญิง” ร้อยเอกกล่าวต่อ
ไป “ท่านไม่เคยอยู่กับผู้หญิงเลย” เขาอธิบายให้
ข้าพเจ้าฟัง เขาหยิบแก้วเหล้าของข้าพเจ้าไปเติมจนเต็ม
พลาตัสจ้องมองคนยืนเฝ้าของข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลา แต่
ก็ไม่วายที่จะชำเลืองไปมองบาทหลวงอยู่เสมอเช่นเดียว
กัน

“คนหนึ่ง ๆ บาทหลวงคงผู้หญิงหาต่อหนึ่ง”
ทุกคนที่นั่งอยู่ที่โต๊ะพากันส่งเสียงหัวเราะอย่างสนุก

สนาน “คุณเข้าใจไหม?? ห้าต่อหนึ่งทุก ๆ คน” เขา
ออกท่าออกทางพรางส่งเสียงหัวเราะดังลั่น บาดหลวง
ถือว่านั่นเป็นแค่เพียงการล้อเลียนเพื่อให้เกิดความขบ
ขันเพียงเท่านั้นเอง

“องค์สันตะปาปาประสงค์ที่จะให้พวกออส-
เตรียนเป็นฝ่ายชนะสงคราม” พันตรีฟุกซัน “ท่าน
รักฟรานซ์ โจเซฟ เงินอุดหนุนได้มาจากที่แห่งนั้น
แหละ ผมเป็นคนที่ไม่เชื่อในเรื่องของพระเจ้าเป็นเจ้า”

“คุณเคยอ่านหนังสือเรื่อง หมูดำ หรือเปล่า
ล่ะ?” ร้อยโทเอย์ถามขึ้น “ผมจะหามาให้ท่านสักเล่ม
หนึ่ง มันสอนสะท้อนความศรัทธาของผมให้สั่นคลอน
ไปหมด”

“มันเป็นหนังสือลามกชั่วช้าเลวทราม” บาด
หลวงบอก “คุณคงจะไม่ชอบมันจริงๆ หรือก”

“มันเป็นหนังสือที่มีคุณค่ามาก” ร้อยโทแย้ง
“มันเล่าเรื่องราวของบาดหลวงเหล่านั้นว่าเป็นมาอย่าง

ไร คุณจะต้องชอบมัน” เขาบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายิ้ม
กับบาดหลวง และท่านก็ยกมือผ่านแสงเทียนมายัง
ข้าพเจ้า “คุณจะไม่อ่านมันไม่ใช่รี?” ท่านถาม

“ผมจะหามาให้คุณอ่านสักเล่มหนึ่ง” ร้อยโท

บอก

“ผู้ที่มีความนึกคิดทุกคนเป็นคนที่ไม่เชื่อถือ
ในเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า” พันตรีกล่าวขึ้นบ้าง “อย่าง
ไรก็ตามผมไม่เชื่อถือหรือศรัทธาในลัทธิฟรีเมซัน อะ
ไรนั่นหรือ?”

“ผมเชื่อถือในลัทธิฟรีเมซัน” ร้อยโทเอ่ยขึ้น
บ้าง “มันเป็นสมาคมอันสูงส่ง” บางคนเข้ามาและ
ในขณะที่ประตูเปิดออกมานั้น ทำให้ข้าพเจ้าสามารถ
มองเห็นหิมะที่กำลังโปรยปรายลงมา

“หิมะตกแล้วจะไม่มีใครรูกอีกต่อไป” ข้าพเจ้า
เอ่ยขึ้น

“ไม่มีอีกแน่” นายพันตรีบอก “คุณควร
จะหยุดพักก่อน คุณควรจะไป โรม เนเปิ้ล ซิซิลี—”

“เขาควรจะไปที อะมาลฟี” นายร้อยโทบอก
“ผมจะเขียนจดหมายบอกกับครอบครัวของผมที่อยู่ใน
อะมาลฟี เขาจะรักคุณเหมือนกับลูกชายคนหนึ่งที่เดียว”

“เขาน่าจะไปพาเลอร์โม”

“เขาควรจะไปคาปรี”

“อาตมาอยากจะให้คุณไปที่อะบรัชชี เพื่อจะ
ได้แวะเยี่ยมครอบครัวของอาตมาที่ คาปราค็อตตา”
บาทหลวงแนะนำ

“ท่านพูดถึงอะบรัชชี หิมะตกหนักกว่าที่น
เสียอีก เขาไม่ต้องการที่จะไปดูพวกชาวนาหรอก ให้
เขาไปในที่ซึ่งเต็มไปด้วยวัฒนธรรมและความอารยะจะ
ดีกว่า”

“เขาควรจะได้สังสรรค์กับพวกผู้หญิง ผมจะ
ให้ที่อยู่ของทีหลายต่อหลายแห่งในเนเปิ้ล ผู้หญิงสาว
สวย — ไปไหนมาไหนโดยมีคุณแม่ของหล่อนขนานข้าง
อยู่ด้วย ฮะ ฮะ ฮะ”

เขามองดูบาทหลวงพลางตะโกนขึ้นมาว่า “ทุกๆ

คืน บาดหมาง หึดื่อหนึ่ง” แล้วพวกเขาก็พากัน
หัวเราะอย่างครึกครื้นขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

“คุณจะต้องหยุดพักผ่อนทันที” นายพันตรี

บอก

“ผมอยากจะไปกับคุณ เพื่อพาคุณเที่ยวดูสิ่ง
ต่าง ๆ” นายร้อยโทบอก

“เวลาคุณกลับมาช่วยหาเครื่องเล่นแผ่นเสียง
มาสักเครื่องหนึ่งนะ”

“เอาแผ่นเสียงโอเปร่าดี ๆ มาบ้าง”

“เอาเพลงของคารุโซ”

“อย่าเอามาเลย คารุโซ น่ะ เสียงตะโกนแสบ
แก้วหู”

“คุณไม่อยากจะตะเบ็งเสียงดังลั่นเหมือนกับ
เขาบ้างหรือ?”

“เขาแหกปากตะโกน ผมบอกว่าเขาร้องแผด
เสียงแสบแก้วหู”

“อาตมาอยากจะให้คุณไปที่อะบรัชซี” บาด

หลวงย่า คนอื่นๆ พวกมันส่งเสียงอึงคะนองขึ้นอีก “มีสถานที่สำหรับล่าสัตว์ที่ดีๆ คุณจะชอบพวกผู้คน แม้ว่าอากาศจะเย็นแต่ก็แจ่มใสไม่ชื้นแฉะ คุณสามารถที่จะพักอยู่กับครอบครัวของอาตมาได้ พ่อของอาตมาเป็นนักล่าสัตว์ที่มีชื่อเสียงมาก”

“ไปกันเถอะ” ร้อยเอกเอ๋ยปากชวน “ไปช่องผู้หญิงกันเสียก่อนที่เขาจะปิด”

“ราตรีสวัสดิ์” ข้าพเจ้าออกปากลาบาคหลวง

“ราตรีสวัสดิ์” ท่านกล่าวตอบ

เอิร์นเนสต์ มิลเลอร์ เฮย์มิงเวย์ มีวิธีการเขียนหนังสือในลักษณะของ
อเมริกันสไตล์ที่ค่อนข้างจะแปลกแหวกแนวผิดกับคนอื่น ๆ จอห์น
เวนน์ เขียนไว้หลังจากที่ เฮย์มิงเวย์ สิ้นชีวิตไปแล้วว่า

“แม้ว่าจะมีนักเขียนหลายต่อหลายคนพยายามที่จะเลียนแบบการเขียน
หนังสือของเขา แต่ก็ไม่มี “กลุ่มนักเขียนเหมือนเฮย์มิงเวย์” เกิดขึ้น